

U SUSRET BUDUĆOJ MEMORIJALNOJ ZBIRCI MARGITE I RUDOLFA MATZA

SLAVKO ŠTERK

Enigmatski stan

Slijed triju velikih prostora uz glavno pročelje Mesničke ulice 15, gdje se sobe u horizontalnoj osi međusobno povezuju anfiladom dvokrilnih vrata, s nizom

ekvivalente prije negoli snove o arhitekturi. Jezgra stana čini se važnija od njegove vanjske ljušture. Ljudsko obitavalište ovdje se stalno udvajalo smislom za državanja, zabave i odmora. U sobi za dnevni boravak održavali bi se najčešće domjenci i koncerti prijatelja,¹ u velikom srednjem salonu sastanci, a u maloj sobi đaci bi svirali svoje diplomatske radove ili bi netom, za tu priliku "oformljeni" kvarteti, izvodili svoje koncertne programe.

I sada tu osjećamo sve građanske vrijednosti: vjernost prošlosti, strpljenju, šte-

*Margita i Rudolf Matz,
Foto: Fototeka Muzeja grada Zagreba*

pomoćnih prostora (ulazni trijem, WC, kuhinja, kupaonica, djevojačka soba), pružaju danas sliku umirujuće intimnosti. U rasporedu i strukturi stana svi organski elementi kao da zasnivaju anatomske

dnji i skromnosti, smotrenosti, obiteljskoj ljubavi i ljubavi prema rodnoj grudi. Taj "legendarni dom", kako ga je svojedobno imenovao gosp. Stanislav Tuksar, koji su

stvarali i održavali supružnici Margita i Rudolf Matz, stalno je udvajao i nadterminirao njihove osobnosti.²

Moramo inzistirati na tom kulturnom i familijarnom ozračju, na atmosferi gdje su se pod krinkom šale krile mnoge dubine, a iza vedrih riječi mnoge ozbiljnosti i životne filozofije. Uostalom, to je

snik.

Njegova supruga Margita, rođ. Neustadt (1906.-), također je bila vrsna glazbenica i nadasve pedagog.

DAROVNICA MUZEJU GRADA ZAGREBA

Dnevna soba Margite Matz, oko 1983. godine. Foto: Fototeka Muzeja grada Zagreba

činilo susrete sa supružnicima uvijek privlačnima i nadasve stimulativnima.

RUDOLF I MARGITA MATZ

Rudolf Matz (1901.-1988.) bio je kompozitor, dirigent, glazbenik, teoretičar, pedagog, publicist, melograf, folklorist i pje-

Margita i Rudolf Matz odlučili su 1987. godine svoj stan i sve što su za života skupili u njemu darovati gradu Zagrebu. Te godine 15. listopada u njihovu stanu u Mesničkoj 15 sastaju se prof. Tihomil Stahuljak, djelatnici Muzeja grada Zagreba, prof. Vanda Ladović i Nada Premerl.

Izričita želja prof. Matza bila je da stan koji se nalazi u njegovu vlasništvu pokloni kao cjelinu Muzeju grada Zagreba, koji bi o zbirci brinuo, čuvao je i pokazivao javnosti. Stručnjaci muzeja s oduševljenjem su prihvatili prijedlog jer su smatrali da je to optimalno rješenje za čuvanje ambijentalne zbirke. Odlučeno je da se muzej obrati Skupštini grada Zagreba i ondašnjem Komitetu za kulturu, koji je vodio sva pitanja oko rješavanja privatnih zbirki.

Nakon smrti prof. Matza 22. ožujka 1988. uslijedila je ostavinska rasprava. Prof. Matz je još 20. ožujka 1985. pismenom oporukom imovinu u cijelosti ostavio svojoj supruzi Margiti. Općinski sud u Zagrebu donosi rješenje o nasljeđivanju 8. lipnja 1988. kojim supruga prihvaća nasljedstvo. Dana 12. listopada te godine gosp. Stanislav Tuksar, upravitelj Zavoda za muzikološka istraživanja JAZU (danas HAZU), piše "Obrazloženje uz zahtjev za zaštitu stana i ostavštine R. i M. Matz kao spomenika kulture". Odmah je uslijedilo Rješenje o preventivnoj zaštiti (br. 03-UP/I-1210/2/) od 22. studenoga 1988. Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu kojim se ostavština prof. Rudolfa i Margite Matz, sa cjelokupnim inventarom i arhivom koja se nalazi u autentičnom ambijentu njihova stana proglašava spomenikom kulture. Utvrđeno je da je predmetna ostavština od posebnog značenja za grad Zagreb i širu društvenu zajednicu. Kao dio darovnog ugovora sastavljen je popis predmeta zbirke prof. Rudolfa i Margite Matz

(namještaj, slike, priznanja, diplome i sl., fotografije, opus R. Matza, dokumentacija, razno), na žalost prilično uopćen, nepotpun i neprecizan. Velika diskoteka nije popisana kako to nalažu propisi, a kod fotografija, diploma, priznanja, knjiga i korespondencije navode se aproksimativne brojke. S druge strane, važno je naglasiti da je dio građe iz ove ostavštine (autografi R. Matza) već nekoliko godina bio predmetom kontinuirane obrade u projektu znanstvenog istraživanja Zavoda za muzikološka istraživanja JAZU. Nada Bezić i Marijana Pintar popisale su 1987. godine sva dostupna djela R. Matza u šapirografiranom i ukoričenom "Popisu djela".³

Dana 22. veljače 1989. sastavljen je darovni ugovor između gđe Margite Matz i Muzeja grada Zagreba. Udovoljavajući želji svoga pokojnog supruga, darovateljica daruje Muzeju grada Zagreba nepokretnu i pokretnu imovinu uz određene uvjete:

- da MGZ osnuje u ovom stanu memorijalni muzej čelista, R. Matza, koji mora biti otvoren za građanstvo dva puta na tjedan;
- sve tri sobe u osi s pogledom na ulicu, koje čine memorijalni muzej trebaju ostati namještene tako da vjerno prikazuju radnu i životnu atmosferu R. Matza;
- malom sobom kraj kupaonice (s kuhinjom) može se koristiti budući kustos koji na tim prostorijama ne stječe stanarsko pravo.

Ipak u darovnici postoji ograda: na stanu i pokretninama gđa Matz zadržava

pravo doživotnog uživanja i korištenja. Muzej grada Zagreba može tek nakon njezine smrti pristupiti realizaciji "memorije".

POPIS I RESTAURACIJA UMJETNINA

Preuzimajući brigu o zbirci i želeći ponaj-

kolorističkom obradom) tekstilnih predmeta - nagradnih trobojnica, ukrasnih vrpca, prigodnih vijenaca - koji su se pokazali najugroženijima jer su godinama slobodno visjeli na zidu sobe za dnevni boravak. Dorothea Turkalj podnijela je 29. rujna 1989. Muzeju grada Zagreba

Veliki srednji salon, oko 1989. Pogled prema Matzovoj radnoj sobi. Foto: Fototeka Muzeja grada Zagreba

prije restaurirati i konzervirati najugroženije predmete, Muzej grada Zagreba je 19. listopada 1989. uputio zahtjev USIZ-u kulture da odredi financijska sredstva za njegovu proširenu djelatnost. Uvidjelo se nužnim popisati, odnosno inventirati dokumentarnu građu još za života gđe Matz, koja bi popise dopunila različitim korisnim podacima. Počelo je ipak s regeneracijom (konzervacijom, restauracijom i

ponudu za restauraciju 68 predmeta, razvrstavajući ih prema stupnju oštećenosti u dvije kategorije. Na žalost, do 8. prosinca 1989. dogotovljeno je samo nekoliko vrpca. Kako je stan Matzovih bio relativno zapašten, Muzej grada Zagreba je 1991. preuzeo obvezu najnužnijeg uređenja stana. U prvoj fazi okrečene su glavne prostorije, posebice dnevna soba

gde Matz, uz razmicanje, brisanje i ponovno montiranje namještaja, slika i fotografija. Iste godine viši preparator Ivica Živko u stolarskoj radionici MGZ-a, na moj poticaj, izrađuje tri velike zidne drvene vitrine s posmičnim staklima radi zaštite svilenih spomen-zastavica. Tako su bar djelomično, u smislu zaštite, nadoknađeni započeti radovi gde Turkalj. Nakon njihove montaže izabrao sam za muzeološki postav tekstilnu građu ali sam izvršio i deoksidaciju i poliranje posrebnoga lovorova vijenca i oveće portretne brončane medalje R. Matza iz 1925. godine. Kako nitko nije popisao kućnu biblioteku u sve tri sobe ulične osi i u djevojačkoj sobi, odmah sam se dao na posao i dovršio ga do 28. prosinca 1989. Sve knjige upisane su u "Inventar knjigu" (završeno s rednim brojem 1268). Pritom su ispunjene sve njezine relevantne rubrike, a knjizi sam priložio i crtež Matzova stana s rasporedom prostorija te shemu rasporeda stalaža i polica s objašnjenjem kratica. Ta se knjiga čuva u Muzeju grada Zagreba i dostupna je svakom zainteresiranom. Kao iznimno vrijednu literaturu na hrvatskom jeziku ovdje bih svratio pozornost na nekoliko godišta prorijedenog časopisa "Sklad", ali i na nekoliko naslova iz strane muzikološke literature koji govore o Matzovim preokupacijama i interesu.⁴

Potkraj 1989. i početkom 1990. godine Muzej grada Zagreba zadužuje me za popis pisane i tiskane dokumentacije. Nakon razvrstanja, odlažem građu u kartonske kutije sa sljedećim numeracijama i

oznakama: I. - Isječci iz novina (muzičke kritike); II. - Korespondencija R. Matza za enciklopedijsko izdanje "Who's Who"; III. - Razglednice i čestitke; IV. - Dominis-music (razni ugovori); V. - Dominis music (razni ugovori); VI. - Dominis music (korespondencija - Gospodnetić); VII. - Muzički programi (većinom depilijani); VIII. - Pisani i štampani tekstovi raznih autora; IX. - Korespondencija R. Matza (Greensboro); X. - Osobne Matzove bilješke, pjesme, okružnice i recenzije; XI. - Popisi kompozicija R. Matza; XII. - Glazbeno društvo intelektualaca (GDI) i "ZAKOR"; XIII. - Glazbeno društvo intelektualaca (GDI); XIV. - Popisi muzičkih djela; XV. - Razni članci, sastavci i projekti. Te se kartonske kutije nalaze na ormarima radne sobe R. Matza. Do kraja ožujka 1990. popisao sam osamnaest intimnih dnevnika R. Matza s nizom posveta, fotografija, osobnim zabilješkama te isječcima iz tiska kao i dvadeset i tri tvrdo ukoričena foto-albuma. Sve slobodne fotografije uložio sam u bijele kuverte i tematski razvrstao u četiri kartonske kutije (više od 700 kom.). Upotpunio sam popis fotografija koje vise na zidovima dnevne sobe (ukupno 72 kom.) te ih označio brojevima kako bi se kod manjih građevnih zahvata mogle vratiti na izvorna mjesta. Iznimno je značajna "knjiga dnevnika", kako je gđa Matz svojedobno nazivala albume R. Matza koje je on godinama vodio s ljubavlju i pedantnošću rezimirajući svoj, ali i Margitin život. Neiscrpno je to vrelo za svakog znatiželjnog muzikologa.⁵

Tijekom svibnja i lipnja 1990., te ožujka, svibnja i lipnja 1991. popisao sam zaista impozantnu korespondenciju supružnika Matz. Zanimljivija pisma, značajnije razglednice, dopisnice i čestitke (oko 2500 kom.) uložio sam u papirnate košuljice s oznakom imena i prezimena korespondenta te ih razvrstao abecednim redom (503 prezimena iz svih dijelova svijeta). Kod svakoga korespondenta prebrojio sam pisma zadržavajući omotnice radi preciznije datacije te ih razvrstao kronološkim slijedom po godinama dospijeća (od 1904. do 1991.)⁶ U predvorju stana naknadno sam naišao na pisma i razglednice, ali i brzoglasnice koje sam grupirao po godištim, prebrojio i odložio u 13 kartonskih kutija (ukupno 665 kom.). Potkraj 1991. u pregradama polica za knjige (veliki salon) pronašao sam određeni broj pisama, dopisnica i čestitki koje su bile odložene u signiranim kuvertama (ukupno 747 kom.). I prvu i drugu grupu čeka daljnja obrada. U siječnju 1992. odlučio sam popisati vrijedne potvrde, priznanja, diplome, spomenice, povelje te razna odlikovanja dodijeljena supružnicima, ali i Ignaciju Turku (djedu R. Matza) (ukupno 45 kom. dodijeljenih između 1925. i 1983.). Početkom lipnja 1992. popisao sam orde- ne, športske i pjevačke medalje, značke te iskaznice i zahvalnice (ukupno 82 kom.). Svi popisi čuvaju se u stanu Matzovih (bidermajerski ormar).

RIZNICA GLAZBENE ALI I UMJETNIČKE GRAĐE

Danas nam ostavština Rudolfa i Margite

Matz, koja se nalazi u povijesnom ambijentu njihova stana, ne predstavlja isključivo samo riznicu glazbene i muzikološke građe. Prošlost je sačuvana u namještaju, slikama, fotografijama. Ni vrijeme, ni prostor nisu zauvijek otišli u beskonačnost, već se mudro okreću u krug. Naslijeđe roditelja i predaka čini prvi krug življenja: mali nesignirani portret djeda R. Matza, izveden uljem na limu; jednokrlni bidermajerski ormar iz 1840.; polunaslonjač s tapeciranim sjedalom i naslonom, nastali između 1860. i 1870.; salonska garnitura iz 1890. s velikom sofom, naslonjačima i stolicima presvučenim crvenim baršunom nadvišeni zidnim satom čije kućište s motivom ovulusa i bijelo emajlirani brojčanik s rimskim brojkama upućuju na polovicu XIX. st. Dopunjuju ih dvije oveće crno uramljene litografije alegorijskih naslova "Music" i "Poetry", bečkog majstora Blechingera, također iz polovice XIX. st. Drugim krugom umjetnina ulazimo u međuratno vrijeme "trećeg i četvrtog desetljeća", u art decó, konstruktivističko slikarstvo, ekspresionizam boje i poetski realizam, ukratko u najintimniju ostavštinu samih supružnika. Na zidu srednje sobe visi mali poetski portret Margite Matz stonske slikarice Zinaide Bandur (1885.-1946.), podalje, na istoj stijeni veliki realističko-ekspresionistički portret Rudolfa Matza, rad zagrebačke slikarice Trude Braun-Šaban (1909.-1948.) iz 1933. Lijevo u prvoj sobi nalazimo mali portret Melite Lorković, ležerni crtež O. Mujadžića iz 1941., a u zadnjoj realistički portret Le-

opolda Donnera (Margitina oca), mađarskog slikara Halmija iz 1930. Tom ambijentu priključujemo crni ormar za dokumentaciju s rolo vratima iz 1930., kao i crni ormar - sekreter sa srednjim ustakljenim dijelom te etažeru za knjige s tri police, također izvedenu u crno obojenom drvu. Trećim krugom približavamo se našem vremenu, ali i konstantnoj Matzovoj ljubavi - "naivnom" slikarstvu. Sedamdesetih i osamdesetih godina dolazi do prisnije suradnje Ivana Lackovića Croate i Rudolfa Matza. Za muzičku mapu Matzovih kompozicija "Vuz tu goru Medvednicu" Lacković je realizirao 8 grafičkih listova. Intimnim druženjem skladatelja i likovnog umjetnika dolaze i pokloni s pokojom posvetom. Danas taj vrijedni ansambl slika i grafika krase najveći dio stana Matzovih. Spominjem nekoliko naslova: "Staro selo", crtež iz 1970., "Zima", signirano ulje na staklu, "Žena" - obojena grafika iz 1985., "Muzikaši", veliki crtež s posvetom iz 1981., te manji kolorirani crtež "Hajmo braćo sada". Ovoj cjelini mogli bismo priključiti i signirani "Zimski pejzaž", izveden uljem na staklu, Stjepana Večenaja, koji je kao poklon Rudolf Matz dobio još 1970.

Svakako najznačajniju cjelinu u stanu čini skup od 78 crno-bijelih uokvirenih i ostakljenih fotografija, koje u "rojevima" krase zidove prijamnog salona i sobe za dnevni boravak. Na njima prepoznajemo supružnike u svim životnim dobima, prijatelje u zborovima ili orkestrima, na koncertima i putovanjima, kod kuće, ali i u inozemstvu.

Na kraju ne smijemo zaboraviti i predmete najintimnijeg druženja, muzičke instrumente: čembalo marke "Neupert" (Bamberg), klavir marke Bösendorf te prekrasni primjerak majstorskog leuteurijskog umijeća, violončelo koje se danas nalazi u Matzovoj radnoj sobi. Ono nosi cedulju s natpisom: "Andreas Guarnerius Cremonensis/Fecit sub titulo S. Theresie 1693." Violončelo je veoma savjesno i stručno restaurirao poznati zagrebački graditelj i restaurator gudačkih instrumenata Franjo Šnajder, o čemu svjedoči oznaka: "Reparavit Franciscus Schneider/Zagrabiae, anno 1954." Kao "živi" predmet ovaj bi se instrument striktnim ugovorom trebao što češće posuđivati eminentnim umjetnicima kako bi se očuvala njegova "zvučnost".

Nakon smrti Rudolfa Matza srednji veliki salon poprima i kultno obilježje. Još za njegova života gđa Aleksija Vera Sinovčić izrađuje 1987. g. sadrene biste supružnika, ali i njihove odljevke u bronci. Matzovo poprsje, smješteno lijevo od ulaza, na visokom drvenom postamentu krase danas taj prostor, uvijek okruženo buketima svježeg cvijeća i vječnim plamenom voštanice.

BUDUĆA MEMORIJALNA ZBIRKA

Vodeći računa o svim spomenutim značajkama stana namjera je Muzeja grada Zagreba, da prema ugovoru, ostvari "Memorijalnu zbirku R. i M. Matz" i to prema posve određenom programu. Tri velika prostora prema ulici ostaju intak-

tnima, pomoćni prostori uz manje adaptacije pretvorili bi se u radni prostor za kustosa, u depoe za pisanu i tiskanu dokumentaciju ali i u izložbeni prostor za prezentaciju odlikovanja i priznanja. Nakon uređenja "Memorijalna zbirka" bi dobila svoj dvostruki deplijant i katalog zbirki. U suradnji s Glazbenim zavodom i koncertnom dvoranom "Vatroslav Lisinski", u stanu bi se dva puta na tjedan, osim posjeta i razgledanja ambijenta, održavali i manji, intimni koncerti ili predavanja o glazbi. Trebalo bi da ovo "legendarno mjesto" postane trajno sastajalište dobronamjernih ljudi, muzikologa, muzičara, prijatelja, ukratko mjesto izmjene misli i muzikoloških istraživanja. Samo tako ono će postati produžetak svog sadržaja i moćno sredstvo njegova prisvajanja. Time bi i sjećanje na "Macicu i Maceka" poprimilo svoju punu ozbiljnost.

Bilješke:

¹ Na domjenke su najčešće pristizali doc. Mijo Bergovac, prof. Marija Nikšić, dr. Tomislav Katanec, prof. Ladislav Šaban, Valter Dešpalj, Ljerka Špiler, Višnja Mažuran, prof. Svetislav Stančić, Václav Huml, dr. Bruno Bjelinski, Božidar Kunc, prof. Milan Nad, Antonio i Neda Janigro, dr. Marijan Dujmović, Melita Lorković, Radovan Lorković, Ivan Pinkava, Vlado i Vera Miranov, Miroslav Szenci, dr. Stanislav Tuksar, Stjepan Radić, Petar Dumičić, dr. Miro Mayer, Nikola Faller, Nada Bezić, Marijana Pintar, Monika Leskovar, dr. Tomislav Dasović i mnogi drugi prijatelji i znanci, a neki od njih i na svojim proputovanjima ili gostovanjima (primjerice, Mstislav Rostropovič).

² Muzikolog Tuksar će se prisjetiti: "Desetljećima se nije moglo doći u glazbeni Zagreb a da se ne svrati u dom Matzovih, nije moglo otići neosokoljen vickavim humorom pred kojim je svaka nepravda bila relativizirana, ili neogrrijan ohrabrujućom toplinom koja je ublažavala svaku nevolju, osobnu ili profesionalnu, na koju smo se dolazili potužiti okruženi svijetom kakav jest. O tome mogu posvjedočiti stotine ljudi."

³ Autorice su u detaljnom opisu na 108 str. ovako grupirale Matzov opus: uvod u popis, violoncello solo, violoncello i

klavir, dva i više violoncella, violoncello i orkestar, violina i klavir, klavir, klavir četveroručno, dva (tri) klavira, solo instrument i orkestar, glas uz pratnju klavira, mješoviti zborovi a capella, muški zborovi a capella, ženski i dječji zborovi a capella, zbor uz pratnju klavira (orgulja), glas (zbor) uz mali instrumentalni sastav, zbor (solisti) i orkestar, duhovna glazba.

⁴ Časopis "Sklad" tiskan je u Narodnim novinama u Zagrebu. U stanu Matzovih čuvaju se ova godišta: br. 1-6 1932.-1940., br. 1-6 od 1933., te br. 1-6 od 1934.

⁵ Prezentiram njihov sadržaj po godištima:

I. - tvrdo ukoričeni crni notes, godište 1936./41., 37 ispisanih stranica (većinom osobni zapisi, kronologija koncerata, potpisi sudionika, isječci iz novina - kritike, programi muzičkih nastupa);

II. - karirani tvrdo ukoričeni notes, godište 1941./49., 49 ispisanih stranica (osobne zabilješke, zapisnici s redovitim i svečanim sjednicama muzičkih društava - dnevni red, kronologija koncerata kvarteta "Sklad", autografi te autogrami članova i gostiju, isječci iz novina - najava koncerata i kritike, muzički programi);

III. - crvenkastosmeđi tvrdo ukoričeni notes, godište 1949./71., 27 ispisanih stranica (osobne zabilješke, kronologija koncerata s programima, autogrami sudionika i prijatelja, na str. 6 crtež violončela, a na str. 7 klavira Melite Lorković, kratki zapisi i zahvale sudionika u domjencima, intimne male pjesmice, zapisnici radnih sastanaka);

IV. - tvrdo ukoričeni smeđi album (br. I.), godište 1958./59., 58 ispisanih stranica (Omladinski komorni orkestar - Bayreuth) i 12 ispisanih stranica (nastupi Zagrebačkoga komornog orkestra u bivšoj Jugoslaviji);

V. - tvrdo ukoričeni crveni album (br. II.), godište 1959./60., 61 ispisana stranica (Zagrebački omladinski komorni orkestar u Bayreuthu, na str. 28 posveta Z. Balokovića iz 1960., fotografije i izresci iz tiska - kritike);

VI. - tvrdo ukoričeni sivi album (br. III.), godište 1961./62., 44 ispisane stranice (kronika - Bayreuth, kronologija gostovanja u zemlji i inozemstvu, na str. 9 (iza) dojmovi arh. Planića (Štefo), zapisi s društvenih večeri, popis studenata Muzičke akademije u Zagrebu, nastupi u HNK-u, Bayreuth - 1962. s autogramima sudionika);

VII. - tvrdo ukoričeni crni album, godište 1963., 74 ispisane stranice (kronologija koncerata u zemlji i inozemstvu, izresci u domaćim i stranim novinama - kritike, fotografije, zapisi, dojmovi i impresije);

VIII. - tvrdo ukoričeni zeleni album (br. V.), godište 1965./67., 77 ispisanih stranica (Moskva /Bayreuth - III. međunarodno natjecanje "Čajkovski", na str. 40 posveta Antonija Janigra, a na str. 41 Jehudi Menuhina, kronologija koncerata u inozemstvu i kod kuće, fotografije, posvete i muzički programi);

IX. - platneno ukoričeni album s motivom narodnog veza (br. VI.), godište 1967./69., 75 ispisanih stranica (kronika koncerata

i nastupa, na str. 24 autograf Mstislava Rostropovića);

X. - tvrdo ukoričeni zelenkasti album (br. VIII.), godište 1969./71., 54 ispisane stranice (kronika života i rada - pedesetgodišnjica, Moskva);

XI. - tvrdo ukoričeni zelenkasti album (br. VIII.), godište 1971./72., 52 ispisane stranice (kronika koncerata i nastupa, Leonard Rose, Zagrebački liječnici pjevači, Firenca);

XII. - tvrdo ukoričeni smeđi album, godište 1972./74., 73 ispisane stranice (kronologija koncerata i gostovanja u inozemstvu, proslava 100-godišnjice "Sloge", III. internacionalni simpozij o muzikoterapiji - Zagreb - Inter-Cont, I. jugoslavenski simpozij iz humane genetike, Zbor liječnika Hrvatske - Zagreb 1972., VIII. jugoslavensko natjecanje mladih muzičkih umjetnika, domjenak u Mesničkoj 15, svečana Akademija u povodu obljetnice Zbora liječnika Hrvatske - Dverce - Zagreb, na str. 36 posveta i autograf čeliste France Springuel, III. internacionalni konkurs za violončelo "Gaspar Cassado" - Firenca, na str. 43 autograf Cassada, fotografija reprezentacije Kraljevine Jugoslavije na Slavenskoj olimpijadi u Pragu - 1923., na str. 56 autograf Amadea Baldovina, 100-godišnjica rođenja Blagoje Bersa (1934.-1974.), proslava trogodišnjeg rada zbora "Zagrebačkih liječnika pjevača", na str. 73 pjesma R. Matza "Ljetno jutro u poljima");

XIII. - tvrdo ukoričeni plavi album (br. X.), godište 1974./76., 77 ispisanih stranica (kronika koncerata i nastupa, fotokopija rasprave R. Matza: "Über die Zeitgenössische Violoncello-technik" - Wien, 1974., Medunarodni konkurs "Čajkovski" - Moskva - autografi učesnika, prvi susret s Leonardom Roseom, na str. 17 posveta France Springuel, "Sentimentalno putovanje u povijest sporta" - intervju u novinama na str. 22, autograf nadbiskupa Franje Kuharića uz kratku zahvalnicu - na str. 24, na str. 45 karikatura R. Matza iz 1975., Dani hrvatske glazbe, u ateljeu Ivana Lackovića Croate - foto, dodjela nagrade "Ivan Filipović", na str. 77 posveta s autografom A. Mohorovičića);

XIV. - platneno ukoričeni crveni album s motivima narodnog veza (br. XI.), godište 1977./78., 74 ispisane stranice (kronika koncerata i nastupa - Kanada i Amerika, prvi dogovor za mapu "Vuz tu goru Medvednicu" /8 kompozicija R. Matza uz 8 ilustracija I. Lacković Croate/, na str. 4 autograf A. Mohorovičića uz čestitke za Novu godinu, I. međunarodno violonističko natjecanje "Vaclav Huml" - Zagreb, Plenarni sastanak članova kvarteta "Sklad", imenovanje R. Matza počasnim članom Hrvatskoga glazbenog zavoda, komorni koncert Zagrebačkih liječnika pjevača - Hrvatski glazbeni zavod, sastanak dragih prijatelja članova "Preradović" - 1977., Prvi dječji simpozij - 1978., posjet Ottawi - Ann Arbor /gosp. Matovinović/, na str. 48 posveta i autograf Stanka Rodića, posjet Rochesteru - N.Y. /obitelj Gospodnetić/, posjet Chautauqui, N.Y.);

XV. - crvenkasto smeđi tvrdo ukoričeni album sa zlatnim porubom, godište 1978./82., 79 ispisanih stranica (kronika koncerata i nastupa - Montreal - Kanada, Boston - USA, na str. 2 iskaznica R. Matza - Glazbeno društvo intelektualaca u Zagrebu - 1920., na str. 3 kratki rezime R. Matza o muzičkoj kulturi nakon 1919. g., na str. 4 /iza/ foto maturanata

Klasične gimnazije - Komorni zbor gimnazije iz 1943., telegrami Lidije Krizmanić, na str. 9 /iza/ karikatura R. Matza od Momo Kapora - 1979., na str. 10 /iza/ iskaznica R. Matza - Hrvatski Akademski šport - Klub - Zagreb 1919., Margita Matz prima diplomu počasnog člana HGZ - foto, Zajednica kulturno prosvjetnih društava Hrvatskog prigejja "Matija Gubec" - foto, nastup Lidije Krizmanić u HGZ - diplomski koncert III. stupnja - foto, pismo I. Lacković Croate o dovršenju zadnjih grafika za mapu "Vuz tu goru Medvednicu", na str. 27 pismo Borisa Papandopula -1980., razni telegrami, na str. 52 zahvalnica A. Mohorovičića s autografom, 85. godišnjica HSPD "Sljeme" u Šestinama - foto, isječci iz novina - intervju);

XVI. - plavi tvrdo ukoričeni album s platnenim vezom (br. XIII.), godište 1982./87., 82 ispisane stranice (na str. 4 karikatura R. Matza - 1982., Zagrebački liječnici pjevači - svečani koncert u povodu 10-obljetnice - foto, na str. 17 foto - u domu Ivana Meštrovića - USA - 1955., str. 31 /iza/ zahvalnica s potpisom Edvarda Škerjanca, na str. 36 /iza/ iskaznica R. Matza - Glazbeno društvo intelektualaca u Zagrebu - 1919., "Mare Nostrum" - hotel Esplanade u Zagrebu - predaja plaketa nakon koncerta - foto, dobre želje u povodu 85. rođendana, na str. 74 posveta s potpisom gosp. Humela, na str. 78 posveta i autograf Stjepana Radića);

XVII. - tvrdo ukoričeni smeđi album od kože (br. XIV-I.A), godište 1960./67., 24 ispisane stranice (čestitke i telegrami ispisani tintom, na str. 6 čestitka Alfi Kabilja, pri kraju albuma pridodano i umetnuto: 7 telegrama, 1 čestitka, 2 dopisnice - A. Kabiljo, 1 pismo - Z. Kugli, jedan program festivala u Bayreuthu te jedan program Komornog ansambla zagrebačke filharmonije u dvorani "Istra");

XVIII. - tvrdo ukoričeni album od smeđeg skaja (br. XV-I. B), godište 1987./89., 14 ispisanih stranica (isječci iz novina - ostavština R. Matza, intervju s gđom Margitom Matz, koncert u spomen R. Matzu - foto, autograf fotografa Jean-Mare Tingauda).

* Stariju obiteljsku građu (većinom korespondencija prije 1904.) gđa Margita Matz predala je gosp. Dubravku Pajaliću (na žalost, danas u SAD-u), koji ju je vjerojatno pohranio u Državnom arhivu u Zagrebu (obiteljske zbirke) na Marulićevu trgu.